

**Formanden:**

Jeg kan godt forstå, man gerne vil vende tilbage til tidligere lovforslag, men jeg synes nok, at det efterhånden mere bliver en diskussion om det forgangne end om det nuværende forslag.

(Kort bemærkning).

**Kim Behnke (FP):**

Hvis hr. Riishøj har ret – det er muligt, at der masser af arbejdspladser, masser af miljøgevinst og rigtig god økonomi i at bygge decentrale kraftvarmeværker i Baltikum, i det øvrige Østeuropa, ja, overalt på kloden – er jeg helt sikker på, at privatøkonomiske interesser nok skal tage sig af den efterspørgsel og levere den vare, der skal leveres, og har man brug for noget af den viden, som de danske elværker har, kan man garanteret mod et passende honorar hyre medarbejdere fra elværkerne til sådanne projekter.

Forskellen mellem SF's og Fremskridtspartiets opfattelse er, at jeg som elforbruger ikke har frihed til at sige nej, når regningen eventuelt havner på mit bord, og det er den frihed, jeg ønsker at have.

(Kort bemærkning).

**Kai Dige Bach (KF):**

Jeg håber, vi kan få hr. Riishøjs støtte til i hvert fald noget af det.

Nu bliver vi ved at tale om Baltikum og om nogle store ting, men kunne vi ikke begynde at tale om småtingene, det at købe en lille elinstallatørforetning henne på hjørnet, og det at elselskaberne skal begynde at lægge telefonledninger ind i private huse – alle de ting, som dette forslag også indebærer.

Jeg har den grundlæggende holdning, at hvis den danske nation ved sine borgere vil understøtte enten ulandene eller Baltikum eller andet, kan vi selvfølgelig beslutte det på deres vegne i Folketinget og sige: Vi vil gerne løbe en risiko her. Vi kan også gøre det på den måde, at folk kan få lov at give en lille skilling privat; det kan foregå ved private indsamlinger. På samme måde mener jeg at dette bør være. Der kan godt bidrages med noget ekspertise, men så må staten eller nogle private altså gå ind. Det er for mig helt urimeligt, at det skal være nogle stakkels elforbrugere, der ikke har

ytret noget som helst ønske om at deltage i noget som helst, og som ikke kan undslå sig.

Men det væsentligste i diskussionen med hr. Riishøj kunne jo være, hvis vi kunne tage fat på nogle af alle de små daglige markedsøkonomiske problemer i den konkurrence, som vil opstå, når vi sætter dette her i gang.

(Kort bemærkning).

**Peter Hansen-Nord (V):**

Ihukommende formandens bemærkning skal jeg gøre det meget kort og til hr. Riishøj – da det ikke lykkedes mig at overtale hr. Riishøj til noget andet – blot sige, at elselskaber er gode til at lave el, og banker er gode til at låne penge ud. Det er sådan set det, der er princippet.

**Vibeke Grønbæk (RV):**

Jeg skal blot henholde mig til ministerens svar og erklære mig enig i, at loven fra den 30. juni faktisk har taget forbehold for projekter som det, der er blevet omtalt meget, nemlig SEAS-projektet på Masnedø.

Jeg synes dog, det skal bemærkes, at da SEAS fremlagde ideen, var der stort set kun ros både hos borgere og politikere. Jeg ved godt, at der ikke var nogen opbakning fra gartnerne, men ellers var der virkelig opbakning om ideen. Man syntes, det var en god idé, at overskudsvarme kunne bruges fornuftigt og energirigtigt, og til og med at der også var arbejdspladser i sagen.

At det nu har udviklet sig til en meget sørgelig sag både for forbrugere og for medarbejdere, kan kun beklages, men vi mener ikke, at dette beslutningsforslag hjælper på SEAS-sagen. Vi mener også, at lovforslag nr. L 238 faktisk tog dette med, så derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Desuden vil jeg gerne sige til hr. Peter Hansen-Nord, at ved forhandlingen om de tre forrige lovforslag gik hr. Peter Hansen-Nord herop og talte meget om, at man ønskede noget decentralt ind i lovforslagene. Nu har man dette beslutningsforslag, som jeg må sige netop går imod den decentrale tanke, at elselskaberne eller forbrugerne, f.eks. repræsentantskabet i SEAS, kunne oprette en sådan selskabsform eller aktivitet, hvis de virkelig ønskede det. Det er lidt modsatrettet.

Men altså, Det Radikale Venstre går imod beslutningsforslaget.